

*A királykisasszony,
akinek nem volt
birodalma*

manó könyvek

*A királykisasszony,
akinek nem volt
birodalma*

*Ursula Jones * Sarah Gibb*

Volt egyszer egy királykisasszony, akinek nem volt birodalma.

Volt viszont egy Pompás névre hallgató pónilova, meg egy kis szekere. A királykisasszony nap nap után járta a vidéket kicsi szekeren döcögve, hátha egyszer rátalál a birodalmára.

Ha esett az eső, feje fölé tartotta piros esernyőjét, hogy ne ázzon meg. Bárhol is járt, az emberek mindenhol ezt kérdezték tőle: – Megtaláltad már a birodalmad, királykisasszony?

De a királykisasszony csak szomorúan mosolygott, és a fejét ingatta. Abban mindenki egyetértett, hogy a királykisasszony igazi királykisasszony, még akkor is, ha nincsen birodalma. Először is, mert pontosan úgy nézett ki, mint egy királykisasszony, arról nem is beszélve, hogy különben miért szólították volna királykisasszonynak?

A királykisasszony nem volt gazdag, mint a királykisasszonyok általában, azzal keresett néha egy kis pénzt, hogy olyan küldeményeket szállított a szekeren, amelyeket az emberek nem mertek a postára bízni – strucctojást, amiből épp kikelni készült a fióka, vagy olyan macerás holmikat, mint a sánta kutyák meg a rakoncátlan nagyik. De bárhol járt is a csomagokkal, mindig azt figyelte, merrefelé lehet a birodalma.

– Egyszer biztosan megtalálom – suttogta olykor pónijának, Pompásnak. – Olyan nem létezik, hogy valaki királykisasszony, de nincsen birodalma. – Ilyenkor Pompás bölcsen bólogatott.

A királykisasszony igen udvarias volt, így aztán valahányszor elhaladt egy-egy királyi udvar mellett, mindig megállt, és tiszteletét tette. Egy nap bedöcögött kicsi szekerén özvegy Vilhelmina királyné udvarába. Amikor a királyné meglátta, milyen gyönyörű a királykisasszony, összeráncolta a homlokát, és felébresztette udvari bolondját.

– Vidd ezt el a fiannak, Polo királyfinak – parancsolta, azzal a bolond kezébe nyomott egy zacskó aranyat –, és mondd meg neki, hogy a mai napot töltse csónakázással.

A királyné nem akarta, hogy a királyfi találkozzon a királykisasszonnyal, attól tartott ugyanis, hogy egymásba szeretnek, és hát mi haszna van egy feleségnek, akinek nincsen birodalma!

Az özvegy királyné magához hívta mind a hat lányát, hogy együtt teázzanak a királykisasszonnyal. A teát a második legjobb teáskészletükben szolgálták fel, és a második legjobb teasüteményükkel kínálták meg a királykisasszonyt,

hiszen ez jár neki, ha nincsen birodalma. Az udvari bolond azonban a legeslegjobb viccét mesélte el, a királykisasszony pedig csak nevetett és nevetett – de a királyné nem értette, mi ebben olyan vicces.

